

Sygn. akt IX W 1314/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 8 V 2015r., 16 VI 2015r., 8 X 2015 r. sprawy

J. R.

s. M. i B. z domu S.

ur. (...) w L.

obwinionego o to, że: w dniu 2 kwietnia 2014r. o godzinie 17:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas manewru cofania w wyniku czego najechał na pojazd marki S. o nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie i zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego J. R. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu ;

II. na podstawie art. 118 § 2kpk koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. Akt IX W 1314/15

UZASADNIENIE

J. R. obwiniony został o to, że: w dniu 2 kwietnia 2014 r. o godzinie 17:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas manewru cofania w wyniku czego najechał na pojazd marki S. o nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie i zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

J. R. mieszka w O., pracuje jako (...), osiąga miesięczny dochód około (...). Jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu(...)dzieci .

(dowód: dane osobopoznawcze: k. 91, wydruk z bazy (...) k. 5-7)

W dniu 2 kwietnia 2014 r. około godziny 17:05 J. R. kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...). Jechał sam. Poruszał się ulicą (...) od strony ulicy (...) w kierunku skrzyżowania z ulicą (...). Zatrzymał pojazd na wysokości Sklepu (...), aby zaparkować pojazd na chodniku, po swojej prawej stronie. Zamierzał zrobić zakupy w sklepie (...). Obwiniony nie rozpoczął jeszcze manewru cofania. W tym czasie ulicą (...) z przeciwnego kierunku ruchu poruszał się R. G. pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...). Jechał z pasażerem - G. P.. Po przejechaniu skrzyżowania z ulicą (...), na wysokości Sklepu (...), R. G. chciał zaparkować pojazd po swojej lewej stronie na chodniku. W tym celu wykonał manewr skrętu

w lewo zjeżdżając z pasa prawego na lewy, na którym stał pojazd obwinionego. Doszło do bezpośredniego kontaktu między pojazdami – narożnika tylnego lewego pojazdu marki F. (...) z boki lewym – drzwiami tylnymi samochodu S. (...).

Na miejsce kolizji wezwany został patrol Policji . Przybyli funkcjonariusze – S. K. i Ł. D. - dokonali oględzin miejsca zdarzenia oraz pojazdów w nim uczestniczących.

W pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) ujawnione zostały uszkodzenia: zarysowany, odkształcony, wgnieciony narożnik zderzaka tylnego z lewej strony. Natomiast w pojeździe marki S. (...) o nr rej. (...) ujawniono wgięte poszycie drzwi tylnych lewych z pozostałością substancji barwy czarnej.

Do zdarzenia doszło na ul (...) - na drodze jednojezdniowej dwukierunkowej o pasach ruchu oddzielonych linią przerywaną a przed skrzyżowaniem z ul (...) podwójną ciągłą , o powierzchni asfaltowej, na prostym odcinku drogi, gdzie dopuszczalna prędkość wynosi 50 km/h. Widoczność tego dnia była dobra, natężenie ruchu średnie.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego k. 118-134, notatka urzędowa: k. 8-8v, szkic miejsca zdarzenia k. 9, protokół oględzin k. 10, k. 11, wydruk z zapisu (...) k. 12-14, dokumentacja zdjęciowa k 88; wyjaśnienia obwinionego k. 91-92; zeznania świadka: R. G. 107v-108, k. 37v-38; G. P. k. 107-107v, k. 33)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż tego dnia jechał ul. (...) w kierunku (...). (...) od strony (...) i (...). Była to niedziela, ze względu na porę dnia ruch był znikomy, a przed nim nie było żadnych pojazdów. Poruszał się prawym pasem ulicy (...). Podał, że zatrzymał się na swoim pasie, gdyż miał zamiar zaparkować na chodniku, pomiędzy drzewami, równoległe do pasa ruchu, którym się poruszał. W tym celu zamierzał wykonać manewr cofania, gdyż wjazd na parking przodem był niemożliwy z pozycji, w której się znajdował. Oświadczył, iż do kolizji doszło gdy jego samochód stał. Kierujący S. najechał na jego samochód. . Jak wynika z wyjaśnień obwinionego kierujący pojazdem marki S. (...) chciał się zatrzymać na tym samym miejscu parkingowym co on. Obwiniony wyjaśnił, iż w momencie uderzenia stał równoległe do osi jezdni. Gdyby cofał, uderzyłyby w S. tyłem hakiem holowniczym i powstałby od tego uderzenia ślad, a takiego nie ujawniono.

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego są logiczne i spójne, znajdują potwierdzenie w ujawnionych uszkodzeniach obu pojazdów, wydruku (...), opinii biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego E. R..

Pokrzywdzony R. G. zeznał, iż w dniu zdarzenia jechał ul (...) , chciał zaparkować swój pojazd- S. (...) na wysokości sklepu (...), na chodniku, znajdującym się po jego lewej stronie. Ruch był duży, na pasie dla przeciwnego kierunku ruchu był korek. Obwiniony stał w nim. Z relacji R. G. wynika, iż przy wjeżdżaniu na chodnik poczuł uderzenie w tył swojego pojazdu; obwiniony cofał po łuku w kierunku chodnika.

Sąd nie dał wiary zeznaniom R. G. w części dotyczącej przyczyn i okoliczności kolizji, a także manewrów wykonywanych przez obwinionego w momencie zderzenia, jako nieznanymi potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w ujawnionych uszkodzeniach pojazdów, opinii biegłego i wyjaśnieniach obwinionego.

Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka G. P., kolegi pokrzywdzonego. Sąd z tych samych przyczyn nie dał im wiary . Świadek zeznał, iż to obwiniony cofając uderzył w ich pojazd . Skręcając w lewo znajdowali się 0,5-1m od samochodu obwinionego. W toku rozprawy G. P. oświadczył, iż jak zmienili pas ruchu, w samochodzie obwinionego nie było włączonych świateł cofania.

Zeznania funkcjonariuszy policji nie pozwoliły na poczynienie na ich podstawie ustaleń dotyczących przebiegu zdarzenia. Funkcjonariusze nie widzieli samego zderzenia, opierali się na relacjach uczestników, które były rozbieżne . Sąd nie podzielił zaprezentowanej przez w/w oceny przyczyn zdarzenia jako sprzecznej z ujawnionymi uszkodzeniami pojazdów i opinią biegłego E. R..

W toku postępowania sądowego został dopuszczony dowód z opinii biegłego. Biegły z zakresu ruchu drogowego E. R. w pisemnej opinii stwierdził, że do zaistnienia zdarzenia stosowaną techniką i taktyką jazdy przyczynił się

kierujący pojazdem S. (...). Wykonał on manewr zmiany kierunku ruchu, w tym omijania stojącego na prawym swoim pasie ruchu samochodu F. (...), w celu zaparkowania po lewej stronie ulicy na chodniku, z naruszeniem obowiązujących zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Wykonał w/w manewr bez zachowania szczególnej ostrożności i uwzględnienia istniejącej sytuacji – znajdującego się na lewym dla jego kierunku pasie ruchu pojazdu. Mając niczym nieograniczoną możliwość obserwacji istniejącej sytuacji w tym znajdującego się na lewym pasie ruchu pojazdu miał możliwość wykonania manewru w bezpieczny sposób. Nie wykorzystując tej sytuacji doprowadził do zdarzenia. Biegły stwierdził, iż ujawnione uszkodzenia pojazdów – ich rozmiar i usytuowanie, korespondują ze sobą. Takie uszkodzenia mogły powstać w wersji zdarzenia przedstawionej przez kierującego samochodem F. (...) tj. podczas wykonywanego przez kierującego S. (...) manewru omijania stojącego F. (...) podczas przejazdu S. na lewy pas ruchu z zamiarem wjazdu na chodnik. Biegły wykluczył by uszkodzenia takie mogły powstać w okolicznościach opisanych przez pokrzywdzonego, a tym samym aby w chwili zderzenia kierowca pojazdu F. (...) wykonywał manewr cofania. Przy takim położeniu samochodu S. (...) jakiego opisał pokrzywdzony i najeżdżaniu – cofaniu na ten pojazd przez samochód F. (...) – pojazdu wyposażonego w hak holowniczy, musiałoby dojść do innego – znacznie większego niż ujawnione rozmiaru uszkodzeń poszycia drzwi tylnych S., w tym także do kontaktu z główką haka holowniczego gdyż jest ona usytuowana poza obrysem tylnym pojazdu w odległości aż 7,5 cm. Takich uszkodzeń jednak nie ujawniono.

Sąd podzielił ustalenia i wnioski opinii biegłego. Jest ona rzeczowa, logiczna i spójna. Biegły odpowiedział na zadane mu pytania a swoje stanowisko uzasadnił w przekonujący sposób.

Odmienne Sąd ocenił opinię z zakresu badań wypadków drogowym wykonaną w Laboratorium (...) w B.. W Opinii tej określona została jedynie najbardziej prawdopodobna przyczyna kolizji – niezachowanie szczególnej ostrożności podczas manewru cofania przez J. R.. Opinia ta nie została poparta analizą uszkodzeń ujawnionych w obu pojazdach oraz możliwością ich powstania w ujawnionym zakresie w okolicznościach przedstawionych przez każdego z uczestników.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykluczyć należy, iż do kontaktu pojazdów doszło na skutek niezachowania szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania przez obwinionego.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności. Mając na uwadze dokonane w sprawie ustalenia, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził, że przyczyną zderzenia było niezachowanie szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania przez obwinionego J. R.. Nie zostało potwierdzone, iż obwiniony wykonał manewr cofania.

Z tych względów Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Kosztami postępowania, na podstawie art. 118 § 2 kpk, obciążony został Skarb Państwa.